

VOORBIJ HET VENSTER

VOORBIJ HET VENSTER

VOORBIJ HET VENSTER

Het thema 'Voorbij het Venster' komt in de kunsten met tussenpozen langs.

Zo is in 2006 de korte animatiefilm 'Voorbij het Venster' door de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht gemaakt. We zien een dichtertelijke variant van de Peter Pan-mythe. Een jongen staart uren uit zijn raam naar de hemel in de hoop een vallende ster te zien. Hij wenst dan verlost te zijn van alle aardse banden.

De moraal is: om je fantasieën te kunnen verwezenlijken, moet je soms de werkelijkheid compleet loslaten.

De dichter Carel Steven Adama van Scheltema (1877-1924) heeft 2 gedichten geschreven op dit thema:

'Voorbij' en 'Het Venster'. Het 2e gedicht telt 9 coupletten, waarvan het 1e couplet aldus luidt:

Door de drukke straat
Voor mijn glazen ruiten
Gaat menig, menig gelaat –
Menig ziel gaat daarbuiten
Voorbij het venster van mijn ziel.

Een venster wordt ook wel overdrachtelijk gebruikt als een bepaalde kijk op de wereld of de geschiedenis. Zo wordt in de canon van Amsterdam de stad onderverdeeld in 50 vensters. Alle vensters vormen een raamwerk waarmee we kunnen terugkijken op de geschiedenis en ontwikkeling van Amsterdam.

World Art Delft geeft in haar tentoonstelling 'Voorbij het Venster' de deelnemende kunstenaar een venster om een eigen visie te creëren van de ruimte om hem heen. Niet alleen de ruimte in het eigen atelier of de tuin om het huis, maar juist om het blikveld vanuit het eigen venster te richten op de wereld. Kunstenaars voelen altijd een passie om de invloed van de natuur, een cultuur, kleuren en vormen in beeld te vangen. Ze halen soms ook een metafoer uit die beelden om een nieuwe context te creëren voor dat beeld. Zelfs jeugdherinneringen kunnen beeldende vormen oproepen, nog voordat er woorden zijn. En de geboortegrond kan de kunstenaar zelfs blijvend inspireren, waardoor zijn landschap geel is en niet zwart.

We zien landschappen in de bergen, in Ierland, Indonesië of op de Wadden. In ieder geval een landschap dat door de kunstenaar is aangeraakt en gevangen in hout, triplex, ei-tempera, olieverf, gemengde technieken en linnen. Een betovering die u bij World Art Delft mag ondergaan.

James Sittrop

beeld van voor de woorden (stapeling I)

Frans Beerens

h 135 cm x 83 cm x 85 cm

2018

beeld van voor de woorden (stapeling 2)

Frans Beerens

h 75 cm x 43 cm x 76 cm

2017

Jan Mayen-Spitsbergen
José op den Berg
ei-tempera op linnen
20 x 24 cm
2018

Yonder
José op den Berg
ei-tempera op linnen
45 x 50 cm
2017

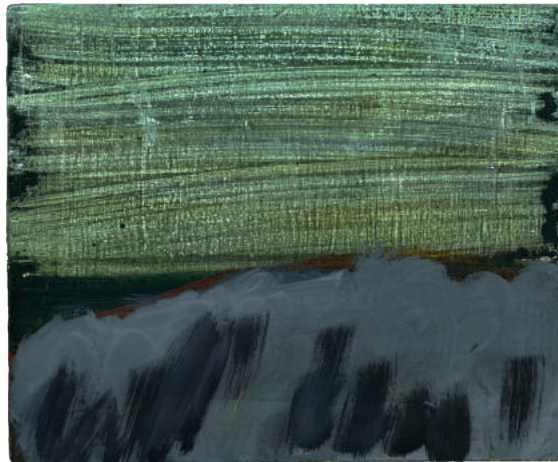
zonder titel
Susan de Boer
olieverf op doek
60 x 70 cm
2017

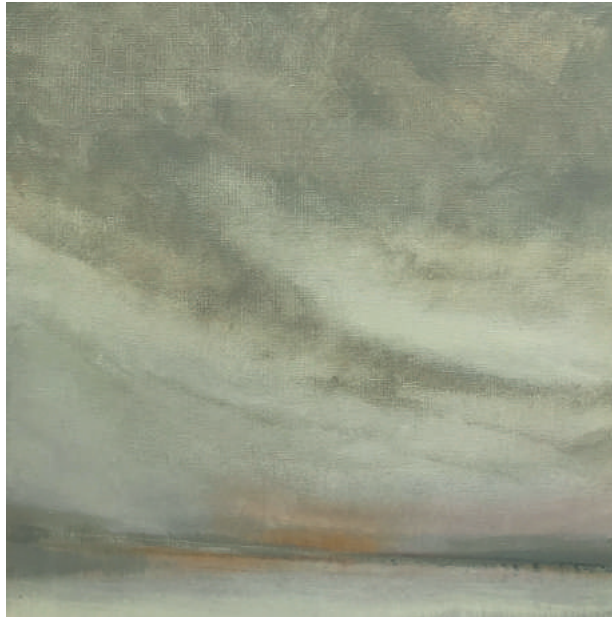
zonder titel
Susan de Boer
olieverf op doek
100 x 120 cm
2017

YCWM
Jessica Knoot
ei-tempera op paneel
30 x 35 cm
2017

Lonely road
Jessica Knoot
ei-tempera op paneel
15 x 18 cm
2017

Gueliz 2
Paula Kouwenhoven
olie/acryl op linnen
50 x 50 cm
2017

Gueliz I
Paula Kouwenhoven
olie/acryl op linnen
125 x 125 cm
2017

Pulau pulau
Jan Radersma
mixed media
4 x 60 x 80 cm
2017

Lanskap kuning
Jan Radersma
mixed media
2 x 30 x 40 cm
2018

Winter op Texel
Francine Steegs
gemengde techniek op triplex
24 x 35 cm
2017

Iers uitzicht
Francine Steegs
gemengde techniek op doek
80 x 100 cm
2017

BEELDEN VAN VOOR DE WOORDEN

In de ruimtelijke beelden van Frans Beerens worden visuele verbanden gelegd tussen bestaande voorwerpen. Deze visuele verbanden worden gezocht vanuit een beeldtaal die zijn oorsprong vindt in het zintuiglijke geheugen. Met name de eerste zes jaren in zijn leven spelen hierbij een cruciale rol. Het zintuiglijke geheugen wordt op dit moment vooral nog geactiveerd buiten Nederland op afgelegen en verlaten plekken. Gekscherend noemt hij dit wel ' Niet mijn jeugd ', maar de titel van een andere Nederlandse kunstenaar (Bas Jan Ader) omschrijft dit onberedeneerbare gegeven misschien wel beter. IN SEARCH OF THE MIRACULOUS.

- Frans Beerens

José op ten Berg maakte in mei 2017 een zeereis naar Spitsbergen en het vulkanische eiland Jan Mayen. Twaalf dagen varen met alleen water, lucht, ijs, licht en af en toe land.

Het landschap was overdonderend, groot en imposant. Door het landschap op haar atelier te ontrafelen en alle onderdelen, lucht, ijs, licht en land te vertalen naar beeld en verf leert zij het landschap beter kennen. Op het atelier reist ze verder naar het noorden en de schilderijen die zo ontstaan vormen een reis op zich.

- José op ten Berg

“Susan de Boer lijkt in haar schilderijen het landschap te gebruiken om te experimenteren met ruimte.

Die werkt ze zo uit dat er bijna altijd sprake is van een voor-beeld en een achter-beeld.

Alsof ze een podium creëert dat op ieder moment door een groep acteurs kan worden overgenomen om hun verhaal te vertellen.”

Rob Perrée

- Susan de Boer

Jessica Knoot schildert de ruimte die het landschap haar toont.

Kleur, verfgebruik, kwastgedrag en drager spelen de hoofdrol in haar werk, dat geworteld is in de traditie van de westerse landschapsschilderkunst.

De afgelopen twee jaar werkte zij verschillende keren aan de kust van Wales.

De werken die tijdens deze expositie getoond worden zijn daar ontstaan.

- Jessica Knoot

Schilderen is voor mij een manier om te landen. Soms gebeurt dit vanuit een luchtige hoogte met nog een ochtendmist over de polder en een warme mok koffie in mijn hand..

De aarde damp. Het eerste licht glanst als parelmoer. Een regenboog van pigmenten vraagt om aandacht, penselen liggen voor het grijpen.

Maar het landen kan ook ongemakkelijk zijn. Net zoals men na een lange vlucht verkrampd uit de stoel probeert te komen en alle contact heeft verloren met tijd en plaats .

Schilderen gaat bij mij nooit vanzelf. Er is geen sprake van voorbedachte rade, hooguit een vermoeden welke kant zij op wil of de vertrouwdheid van tussenlandingen van eerdere expedities.

'Kunst is een avontuur in een onbekende wereld die alleen onderzocht kan worden door degenen die bereid zijn risico's te nemen,' heeft Mark Rothko eens gezegd en hier kan ik mij volledig in vinden.

- Paula Kouwenhoven

In mijn landschappen verschuift het licht van dag naar nacht/

In de geschilderde stemmingen kan de beschouwer zijn eigen herinneringen beleven en net als de schilder zijn eigen ruimte zoeken tussen de dwarse lijnen en onvermoede paden.

- Jan Radersma

In 2017 werkte Francine Steegs een tijd in een artist residency in Ierland: Polranny Pirates, een kunstenaarshuis aan de ruige westkust van Ierland vlakbij Achill Island. Een stug en moerassig veenlandschap waar de tijd lijkt stil te staan. Steegs verkende het eiland, maakte honderden foto's en werkte dagelijks aan een serie geschilderde Ierland-landschappen, waaraan ze ook in de maanden daarna nog doorwerkte in haar eigen atelier en in de zeefdrukkerij. Daar vermengden die indrukken zich met andere landschappen: Hollandse lichten, de natuur rond Den Bosch, de Wadden.

- Francine Steegs

COLOFON

Organisatie - curator	James Sittrop
Design	Tamar Maagdenberg
Fotografie	Kunstenaars

ISBN 978-94-90546-33-5

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van World Art Delft, Rotterdamseweg 205, 2629 HD Delft, Nederland.

info@worldartdelft.nl
www.worldartdelft.nl

© 2018 World Art Delft

